

## I väntan på isen

Vid den här tiden när man var liten så drog det i isnerven, "take it isi". Såfort märttjärn frusit och mor tillät, ja ibland utan tillåtelse men, inte utan is, även om den var väl så tunn bland, den kunde liksom böja sej lite som en masonitskiva men... jag minns inte att nån nånsin gick igenom.

Helst skulle de frysa rejält innan, de kom snö, så isen var stark... sen skottade man om de behövdes. Vi åkte sen så de stod härliga till, de var ingen som åkte konstfryset då. Och naturisen är alltid bättre. Den första konstfrysna träningen var på hösten när filmen "GREASE" hade premiär. På vägen in spelade man "Grease is the world" som önskades av nån som sett och älskade filmen... den spelades i bilradion, grannens alldeles nya Audi 100 och Kent Finell i "Kavalkad". Ni kanske minns "Gamla och nya toppskivor".

Träningen var ett fiasko, vem fasen kunde enkelt åka på konsfryset för första gången i sitt liv, men inte ens en banan finns kvar, för där vid sjön Tisken (sveriges skitigaste sjö) så rev man sen banan och byggde ett jättekommunal hus. Jaja de blev snyggare i alla fall, men sjön Tisken törs man inte göra nåt åt efter 800 år av gruvavfall där. Och den sjön, som ser ut som kaffe om de blåser, frös mej veterligt aldrig på vintern... För man kunde ofta läsa att "Stora kopparberg hade råkar släppa et en järnvägsvagn med syra...

Inte helt ovanligt

Inte ovanligt med den röda färgen i Falu ån heller, på väg mot Tisken Efter Storas alla "råkade" misstag...  
Men även de hände mest på vintern och i mörkret, man undrar varför

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten